

**M'aixecaré i aniré
per places i camins
anunciant la Bona
Nova del Senyor**

SUMARI:

Editorial: Sobre la crida a la santedat	////////////////////////////////////	pàg. 3
Vida moviment: Final de curs a Fàtima	////////////////////////////////////	pàg. 4-5-6
Caminar junts	////////////////////////////////////	pàg. 7
Estiu dels EMD	////////////////////////////////////	pàg. 8-9
Jornades a Madrid	////////////////////////////////////	pàg. 10-11
Inici de curs	////////////////////////////////////	pàg. 12-13
Jornades nou impuls, Mas Boronat	/////////	pàg. 14-15-16-17
Pregaria Salomó	////////////////////////////////////	17
Fàtima (Portugal)	////////////////////////////////////	pàg. 18-19
Col·laboracions: El rostre de Déu en el cinema	////////////////////////////////////	pàg. 20

AGENDA

- 15-12-18 **Pregària advent sector A** (Ferrerries)
- 16-12-18 **Pregària advent sector B** (Ciutadella)
- 21-12-2018 **Soparet As Castell** (Berto)
- 20-01-19 **Comissió permanent** (Diego i Tere)
- 02-02-19 **Reunió sector B** (Ciutadella)
- 03-02-19 **Reunió sector A** (Maó)
- 02-03-19 **Reunió intersector a Barcelona** (Diego i Tere)
- 22/23-24-19 **Exercicis espirituals**
- 31-03-19 **Comissió permanent i EDIP** (Joan i Marcè)
- 07-04-19 **Reunió intersectors** (Ferrerries)
- 11-05-19 **Reunió intersectors B** (Ciutadella)
- 12-05-19 **Reunió intersectors A** (Ferrerries)
- 2-06-19 **Trobada final de curs**
- 15-06-19 **Reunió intersectors Terrassa** (Tolo i Juana)
- 8-07-19 **Comissió permanent** (Tolo i Juan)

Han estat cridats a la casa del Pare

MARIA PONS, 8/8/2018

mare de Pili Pons i Toni Coll, equip F- 10

JERONI FLORIT, 8/8/ 2018

pare d' Antònia Florit i Marc Florit, equip F- 10.

DIEGO BOSCH, 20/10/2018

pare d' Antoni Bosch i Lena Mir, equip C-14

SOBRE LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN ACTUAL

En la nova exhortació que ha fet el papa Francesc, “GAUDETE ET EXULTATE” (¡¡quina sort i quina gràcia de Déu tenir aquest Papa!!) se’ns diu d’una manera ben clara i senzilla que hem de caminar cap a la santedat, que som sants un poc cada dia, que en les nostres bones accions ens atracam cada vegada un poc més a Déu... Idò?

Ens diu que per a ser sants no fa falta ser bisbes, capellans, religiosos o religioses, sinó que tots som cridats a ser sants vivint amb amor i oferint el nostre testimoni en les ocupacions de cada dia.

Cada curs que comença ens hauríem de sentir més forts i amb més ganes de fer el bé.

Amb la nova exhortació “Gaudete et Exultate” (recordem les anteriors: “Evangelii Gaudium”, “Laudato si” i “Amoris Laetitia) som cridats tots els cristians a ser sants, a proclamar amb va-

lència, coratge i força que tots hem de ser més solidaris, misericordiosos, servicials, alegres i humils, més cercadors de pau i testimonis de Jesús, que no basta dir-ho amb paraules sinó amb fets.

Tenim per tant un camí a fer: **“m’aixecaré i hi aniré”**

Ser pobre en el cor, açò és santedat. Reaccionar amb humil mansuetud, açò és santedat.

Saber plorar amb els altres, açò és santedat.

Cercar la justícia amb fam i set, açò és santedat

Mirar i actuar amb misericòrdia, açò és santedat

Mantenir el cor net de tot el que taca l’amor, açò és santedat.

Sembrar pau al nostre voltant, açò és santedat.

Acceptar cada dia el camí de l’evangelí encara que ens porti problemes, açò és santedat.

Trobada fi de curs dels EMD Menorca

Peregrinació des del Santuari del Toro a l'ermita de Fàtima

Programant el final de curs dels dos sectors de Menorca, havíem decidit fer alguna activitat que ens apropés a les celebracions pels 100 anys de les aparicions a Fàtima, i d'alguna manera participar així, des de la distància, de la Trobada Internacional dels EMD.

Però la Mare de Déu del Toro també està de celebració: aquest any hem complert el 75 aniversari de la seva coronació com a Patrona de Menorca.

Així es va decidir fer una peregrinació per unir la devoció a la Patrona de Menorca amb una petita ermita del terme de Maó que casualment és anomenada "Ermita de Fàtima". Tot i ser el dia 3 de juny, la previsió meteorològica anunciava pluges i mal temps. A les 7 del matí el cim

del Toro apareixia coronat del seu típic "capell" (núvols i boires) que no deixava veure quasi res.

La Mare de Déu estava il·luminada a dins el seu Santuari silenciós. Uns 40 peregrins puntuals cantaven "Beneïu el Senyor totes les criatures, cantau-li lloances per sempre...".

...I un cant a la Mare de Déu ens posava en camí. Primer baixar la muntanya per un carrerany dins la finca de L'Enzell fins arribar al lloc conegut com "Sa Roca" i cap al camí de "Sa Cucanya". Uns paratges molt poc coneguts dins la nostra illa i que conformen una biodiversitat molt diferenciada de la resta. Alguns ens adonam de per què Menorca és Reserva de la Biosfera.

Un petit refrigeri, una fruita, aigua fresca i algunes incorporacions als caminants. Travessam la finca de "S'Ubaida", el camí d'en Rossi, i arribam a l'Ermita de "Sant Llorenç de Binixems". Allà ens acull un equip amb els més joves, un bon dia, un somriure, berenar i aigua fresca, i un petit descans. Sembla que el temps ens respecta. Un poc nuvolat, un poc de sol, i xafogor.

Una pregària atribuïda a Sant Francesc d'Assís, el "Càntic de les criatures", donant gràcies per estar rodejats de la natura. Una ↩

✧ lectura i amb el càntic “Et lloam, Senyor, per tantes meravelles que avui parlen de tu...” i ens tornam a posar en camí. Més incorporacions de peregrins, ja som quasi 60, comptant els més joves.

Després de quasi 5 hores de caminar arribam a l'Ermita de Fàtima. Un altre equip ens espera i ens acull: Un got d'aigua fresca, un somriure, una abraçada i cadires per descansar.

Quin goig!!! Compartir l'esforç de caminar junts, travessar paratges preciosos i poc coneguts, unes estones de pregària que et fan reflexionar, i retrobar-te amb gent amiga que es preocupa de tu.

Poc abans de començar l'Eucaristia el temps va anar canviant. S'aixecà un vent arremolinat, els núvols cada cop mes tancats i foscos. Tots vam entrar a l'Ermita. Alguns seien a terra o al presbiteri vora l'altar. Amb paciència i bon humor va semblar que per moments les parets s'havien engrandit. Ja érem mes de 100 persones, però tots hi vam tenir cabuda.

El Bisbe de Menorca ens havia acompanyat durant tot el pelegrinatge, des del Toro fins a Fàtima, sempre al davant del seu ramat, com un més dels peregrins. Quin goig veure'l després presidir l'Eucaristia. Ja no sabíem a què ✧

✧ atendre: donàvem gràcies per la feina feta durant el curs, pel 75 aniversari de la nostra Patrona, pels 100 anys de Fàtima, per la ruta que acabàvem de fer sense incidents, i els paisatges que havíem descobert, perquè erem a la festivitat del Corpus Christi, per l'amistat que es respirava a l'ambient... I perquè el temps meteorològic ens havia respectat fins a aquell moment.

Just després de tocar la campana per anunciar el començament de la Missa, quan tothom estava ja a cobro, va començar la pluja, primer de manera suau, després més intensa fins arribar a ser torrencial.

Per compartir el dinar de pa amb sobrassada frita i botifarró, que preparaven els responsables, vam haver de desplaçar-nos a la parròquia Ntra. Sra. Del Roser, a Es Castell, on hi vam tenir acomodo tots, a l'igual que a l'Ermida, semblava que les parets s'havien engrandit. Érem un gran equip. Ningu protestava per estar estrets, tots ens ajudàvem amb un bon somriure i compartíem postres, fruites i begudes. A fora la pluja no parava. Però ja ho diuen, amb paciència i bon humor, "al mal temps, bona cara".

Fins al proper curs.

Caminar Junts

El passat dia 3 de juny vam celebrar la trobada de final de curs dels dos sectors de Menorca caminant junts des del Santuari del Toro fins l'Ermita de Fàtima. Va ser una jornada extraordinària, tot i la pluja que va amenaçar tímidament el començament del pelegrinatge i que es va fer present, sobretot, mentre celebràvem la Missa a Fàtima.

Fer camí al costat d'altres ens ajuda a advertir que no podem transitar en solitari per la vida. Necessitam els altres; necessitam caminar junts. Va ser polit veure matrimonis fent junts el camí (un símbol potent del que és la vida conjugal), però també caminar amb els més joves i fins i tot amb alguns fillets. Caminar junts és també una imatge del que vol ser l'Església: comunitat que camina pel món i en la qual tots són importants.

El nostre caminar d'aquell dia no va ser només un exercici físic ni un moment de gaudir de l'amistat. Va ser, sobretot, un exercici

de fe. A això ens va ajudar l'oració que vam anar fent pel camí i, sobretot, la celebració de l'Eucaristia a l'Ermita de Fàtima. Pelegrinar a aquesta Ermita ens va ajudar a entendre que la nostra vida és un camí cap al Pare i que la comunió amb Déu de la qual ara gaudim amb pobres signes, arribarà un dia a la seva plenitud. L'espectacular paisatge dels primers dies de juny ens va ajudar també a donar gràcies al Creador, que ha vestit de bellesa els camps i totes les criatures. A Sant Llorenç de Binixems vàrem recitar el "Càntic de les criatures" de Sant Francesc, lloant Déu per la germana mare terra i per tota la creació, que manifesta la seva glòria i el seu amor. També nosaltres sentim la seva mà protectora i la seva cura de Pare que ens dóna sempre coses bones (cf. Mt 7, 11). La potent pluja que queia en finalitzar la Missa va fer que haguéssim de acollir-nos a l'hospitalitat d'en Berto i compartir la sobrasada i el botifarró en els salons de la parròquia d'Es Castell. Aquesta trobada va constituir un final precís a un curs carregat d'activitats i d'illusió per créixer com a persones i com a creients.

+ Francesc, bisbe de Menorca

Trobades d'estiu

Grup Ciutadella-14

Durant l'estiu noltros, com a grup, fa anys que mantenim dues trobades ja posades al calendari a final de curs. Una és més d'aprofundiment i reflexió partint d'una cita de l'evangeli, i una altra de més informal i de relació anant a fer una bereneta/sopar a Cala Galdana. Enguany ens trobarem el dissabte 14 de juliol a Es Castell on, després

de la introducció de l'evangeli pel nostre consiliari Llorenç Vidal, ens trobarem per parelles i acabarem compartint amb el grup les nostres reflexions. També participarem a l'Eucaristia de la parròquia d'es Castell i acabarem compartint una mica de sopar duit entre tots. L'altra trobada va ser el dia 14 d'agost que anàrem a fer una bereneta/sopar davall els pins de Cala Galdana. Hi ha també altres moments que ens anam veient com poden ser les festes, sobretot per St. Joan o St. Cristòfol, o per algun altre motiu.

Durant l'estiu, el nostre equip fa una petita aturada respecte de les nostres trobades quinzenals. Així i tot, tenim per costum mantenir dues trobades. Aquest any han estat tres, ja que n'hem tingut una de ben especial: la celebració del 60è aniversari d'un dels membres de l'equip, el nostre estimat amic en Basi. També part del temps de l'estiu l'aprofitam per estar més amb els fills, familiars i amics que viuen fora i que vénen a Menorca a passar uns dies de vacances.

La primera va ser durant el juliol. Començarem amb una pausada i reflexiva pregària. Després, un comentari sobre la trobada internacional dels equips a Fàtima i per acabar, compartirem coques, vivències, anècdotes, acudits... També rebérem la visita d'alguns dels nostres fills que viuen fora i que

tenien ganes de saludar l'equip.

La segona trobada va ser totalment festiva. Després d'una petita caminada, ens trobarem a la cova de na Gore i en Basi. Un lloc paradisiàc amb excel·lents vistes de les cales Mitjana i Mitjaneta. Com no podria ser manco, ens banyarem a les cristal·lines aigües. Un bon dinar amb pares i fills i una bona revetla completaren la jornada.

La tercera trobada ja la celebrarem el mes de setembre. En Basi era el primer membre de l'equip, tret del consiliari, que arribava als 60 anys. La seva esposa, na Gore, juntament amb la seva família li prepararen una festa sorpresa. Allà hi afloraren sentiments, emocions i algunes llàgrimes que expressaven l'alegria de les vivències viscudes i compartides durant aquests 60 anys.

Una experiència molt positiva

En el marc de les jornades d'inici de curs dels EMD a El Escorial, que es van celebrar els dies 21-23 de setembre, vam tenir l'oportunitat, com a nous responsables del sector A de Menorca, de viure intensament la trobada que va ser una experiència molt positiva en tots els sentits.

Per a l'expedició menorquina, integrada per Tolo i Joana, responsables del sector B, Joan i Mercè, enllaços amb Catalunya, Berto Vidal, consiliari dels EMD de Menorca i nosaltres mateixos, va ser una esplèndida oportunitat per establir una estreta relació, des de l'inici del viatge fins a la tornada a Menorca, i de conèixer-nos més a fons gaudint junts d'unes vivències molt gratificants.

L'encontre, que va reunir unes dos-cents cinquanta persones, ens va permetre prendre consciència de la vitalitat del Moviment a nivell estatal i fer-nos una idea més global dels EMD i de la vida dels equips. En aquest sentit, con-viure amb els responsables, arribats de les diferents regions d'Es-

panya, compartint amb ells les respectives realitats, ens va permetre comprovar que, en algunes regions, com és el cas d'Andalusia, València i Galícia, hi ha molts matrimonis joves, fet que ens va omplir d'alegria i encoratjament.

Davant la impossibilitat de reflectir tot el que van donar de sí aquestes jornades (pregàries, informacions, intercanvis...) ens centrarem en dos aspectes ben diferents i complementaris viscuts a El Escorial:

- El moment més emotiu i intensament viscut, va ser la celebració de l'Eucaristia, en el transcurs de la qual, en companyia d'una trentena de nous responsables, amb l'espelma beneïda a les mans, vam manifestar conjuntament el compromís d'assumir la nostra responsabilitat, cridats per Déu a servir a l'estil de Jesús i ser instruments de comunió en el si del Moviment i d'aquest amb l'Església, rebent finalment la imposició de mans dels preveres concelebrants. Amb la gràcia rebuda, ens disposem a treballar en equip en

✧ favor dels EMD i de l'Església.

- L'altre va ser la festa organitzada per a la nit del dissabte, en la qual els grups representants de les diferents regions oferiren una actuació amb el fons musical de conegudes cançons i amb la lletra adaptada que feia al·lusió als EMD. Vam passar-ho "molt bé" i sobre-

tot vam riure molt.

No volem acabar aquesta ressenya sense agrair el recolzament i ajut rebuts de part dels anteriors responsables del sector A, Joana i Bep, i dels que ara fan camí amb nosaltres a partir d'aquest curs iniciat a El Escorial.

Diego Dubón i Teresa Jansà

M'aixecaré i hi aniré

El passat diumenge 30 de setembre tingué lloc a La Salle de Maó la Trobada d'inici de curs del nostre moviment. Mentre la gent anàvem arribant ja es palpava la proximitat del qui havia de ser el ponent d'enguany, mossèn Josep Serra, qui amb el seu posat senzill anava apropant-se a la gent amb una estona de conversa. Tot un detall, que no passava desapercebut.

L'aportació que havia preparat no ens va deixar indiferents a cap dels qui érem allà. La pregunta que ens llençava des d'un primer moment era directa: *"Què vol Déu de mi? Ara i aquí."*

La crida de Déu sempre és per sortir d'un mateix, i Déu espera una resposta lliure i generosa de part nostra. Cal escoltar el Senyor - segur que n'hem d'aprendre- i voler respondre, oferir-se a la missió que ens encomana, tot i les pròpies petiteses. Aquestes, deia, no ens han de travar; han de ser motiu per demanar a Déu que ens ajudi,

conscients que tot sols no podem res. Ens remetia al significat de la paraula "obeir" (ob audire): escoltar tan a fons que no puc deixar-ho de fer.

Una altra vessant de la seva aportació feia referència a servir els altres amb alegria, amb bon tracte i amb paciència. Fora agror i tot menyspreu. I en les humiliacions, que n'hi ha també en tota missió encomanada, que siguin motiu per baixar del nostre ego, del nostre orgull, del nostre pedestal. ↵

📌 Tot aquell que actua està exposat a equivocar-se també.

I, finalment, ben segur que tots ho recordam, ens va animar a fer una llista d'activitats en les quals som tractor o remolc, quines eren d'ordre material o bé espiritual... fet que va donar molt a xerrar en els grups mixtes. Tant va donar que xerrar que un grup va proposar incorporar un nou terme a aquesta llista: l'enganxall (*enganche*) o el dispositiu situat a l'extrem d'un

vehicle que permet d'enganxar-lo a un altre.

El dinar compartit amb els membres de l'equip, la sobretaula i el bon ambient de convivència que es respirava, i l'Eucaristia com a punt i final de la jornada, arrodoniren la trobada. Una bona manera d'iniciar el nou curs per part dels equipers de Menorca.

Moltes gràcies a tots els qui la van pensar i preparar. Van ser molts els qui la van gaudir.

En el marc de les jornades d'inici de curs celebrades aquest any a la Salle de Maó, i dins la celebració de l'Eucaristia, es va fer el relleu dels responsables del sector A. Deixen el càrrec en Josep Pons i na Joana Martí i el traspassen a en

Diego Dubón i na Teresa Jansà. I també com a responsables enllaços amb Catalunya, agafen el càrrec en Joan Pons i na Mercè Capó de mans d'en Joan Mir i n'Àngels Mascaró.

JORNADAS DE NUEVOS EQUIPOS

Mas Boronat 2018

Cuando se nos propuso, la posibilidad de asistir a las jornadas de nuevos equipos, en el mes de Julio, la respuesta fue casi inmediata, de tres matrimonios de nuestro grupo de ES CASTELL 2 .

Hicimos la reserva de la estancia y la del viaje. Ello nos suscitó algunos interrogantes respecto a las jornadas en sí, de qué es lo que se trata en éstas. No por ello

disminuyó la ilusión y el entusiasmo, de poder compartir con otros grupos de matrimonios, que viven el movimiento igual que nosotros. A la llegada con el autobús al lugar donde íbamos a celebrar las jornadas, fue algo espectacular, una masía del siglo XVII que se ha ido ampliando, hasta nuestros días, en la que se ha convertido en una especie de hotel rural: es un paraje idílico, donde todos nos lo hemos pasado muy bien.

Las jornadas de nuevos equipos y los de nuevo impulso, hemos trabajado de una manera paralela, pero hemos tenido, algunos momentos en común como: la comida, cena, momentos de descanso, etc. También un momento muy importante fue la charla del obispo auxiliar de Barcelona Antoni Vadell.

En los grupos hemos trabaja- ↩

📌 do, la importancia que tiene la reunión de grupo:

- preparación del tema en pareja
- trabajarlo en grupo

sobre todo, insistiendo en la ORACIÓN, TEMA DE ESTUDIO, SENTADA. A nivel general, lo que más nos cuesta, es la SENTADA y para ello, se nos han dado unas pautas muy buenas, para planificar y preparar una buena sentada.

También hemos visto la dimensión del movimiento, no es sólo nuestro grupo, sino que tiene una

dimensión regional, nacional e internacional. Un organigrama, donde vivimos miles de parejas, con el mismo ideal.

Fue ésa una experiencia muy bonita, para nosotros, el haber visto a nuestros hijos de 15 años, implicarse como monitores de los más pequeños, siendo una experiencia muy enriquecedora, para ellos mismos.

Nos vamos con las pilas cargadas, para seguir creciendo como parejas y como grupo.

Jornades de nou impuls i d'equips nous,

*26 al 28 d'octubre de 2018
Tarragona (Salomó, Mas Boronat)*

Pels voltants del passat mes de maig els responsables regionals dels EMD de Catalunya-Menorca ens van fer una proposta ben interessant: unes jornades de formació anomenades **Nou Impuls**, adreçades als membres dels equips amb més de 10 anys de trajectòria dins els EMD, amb l'objectiu de "reciclar-nos" fent recordatori de la formació rebuda durant el pilotatge, retornar a les fonts i al carisma que ens va transmetre el Pare Caffarel. Per altra banda la convocatòria també englobava les jornades **d'Equips Nous** organitzades per als equips formats en els darrers 4 anys, i amb la presentació de dos nous equips de Barcelona. Ens hi vam engrescar dos grups de Ciutadella, un grup des Castell, el matrimoni Dubón-Jansà, i els consiliaris Berto

Vidal i Jesús Llompart. Arribat el dia 26 d'octubre vam partir cap a Barcelona un grup de 27 persones, molt animats i amb les maletes carregades de roba d'abric, fent cas de la previsió meteorològica que preveia unes fortes baixades de temperatura. A l'aeroport ens va recollir un autobús que els organitzadors havien contractat expressament per a nosaltres i que ens va dur al Mas Boronat, una masia ubicada en un poblet anomenat Salomó, on més tard anirien arribant la resta d'equipiers. Aquesta va ser la primera demostració del'extraordinària organització de tot el transcurs d'un cap de setmana intens i profitós. Sota el lema "Vine i recarrega't" les Jornades es van distribuir en sessions de xerrades, reflexió en parella, diferents dinàmiques en grups per reforçar l'intercanvi d'idees i experiències, posades en comú, sentada, pregàries i eucaristia. Totes les activitats van ser molt interessants i ben elaborades. Destacam la presentació de les jornades a càrrec de Victòria i Agustín responsables regionals Catalunya-Menorca, les xerrades "El camí recorregut" i "Tornar a les fonts" conduïdes per Salvador i Montse, la reflexió del Bisbe auxiliar de Barcelona Toni Vadell.

ORACIÓ DELS EQUIPS

Som aquí, Pare Déu, els equips de la Mare de Déu. Fes que siguem comunitats obertes, confiades i pacífiques, envaïdes pel goig del teu Esperit Sant.

Comunitats entusiastes, que sàpiguem cantar a la vida, vibrar davant la bellesa, estremir-se davant el misteri i anunciar el Regne de l'amor.

Que portem la festa en el cor, encara que sentim la presència del dolor en el nostre camí, perquè sabem, Crist ressuscitat, que Tu has vençut el dolor i la mort.

Que no ens acovardeixin les tensions, ni ens ofeguin els conflictes que puguin sorgir entre nosaltres perquè comptam –en la nostra feblesa- amb la força creadora i renovadora del teu Esperit Sant.

Regala, Pare Déu, a aquesta família teva una gran dosi de bon humor, perquè sàpiga desdramatitzar les situacions difícils, i somriure obertament a la vida.

Fes-nos experts a desfer nusos i a trencar cadenes, a obrir solcs i a llançar llavors, a guarir ferides i a mantenir viva l'esperança.

I concedeix-nos de ser, humilment, en un món abatut per la tristesa, testimonis i profetes de la veritable alegria.

Així serem sal que dona bon gust a la vida, i llum que alegra la vista i il·lumina el camí.

T'ho demanam, amb la força de l'Esperit Sant, per Jesucrist el nostre Senyor, a Tu que ets el nostre Pare, pels segles dels segles... AMÉN.

XII Trobada internacional

Fàtima 2018

Som en José i na Tere de l'equip Ciutadella 12. Duim 45 anys de casats i en fa 23 que pertanyem al Moviment. Som pares de tres fills i tenim quatre néts i una néta.

Fa temps que ens feia il·lusió de participar en una trobada internacional, però mai no hi havíem pogut assistir, per motius familiars i de feina. Enguany, tot i que érem els únics de Menorca, ens vam decidir a anar-hi, donat que no teníem cap motiu prou important per dir que no.

No es pot explicar prou bé amb paraules, perquè és d'aquelles coses que s'han de viure en directe; el que sí us podem dir és que esteim molt contents i agraïts d'haver viscut aquesta experiència i la recomanem vivament a tots els equipers, encara que només sigui una vegada en la vida!

El dilluns dia 16 de juliol, ens trobàvem de bon matí a l'aeroport de Barcelona amb uns 13 matrimonis de Catalunya i el consiliari regional Mn. Josep Serra, per volar tots junts cap a Lisboa. Arribats a Fàtima ens van distribuir per hotels, agrupats

amb participants de la mateixa llengua. Ens va acollir un Matrimoni Responsable de cada hotel i ens van donar un "kit de benvinguda" amb tot el material necessari. Estava tot previst i molt ben organitzat. Després de sopar al mateix hotel, vam assistir a la cerimònia d'Apertura a la Basílica de la Trinitat.

Ens vam sentir molt a gust en tot moment. Per noltros va ésser una gràcia de Déu, un privilegi! Pensàvem: "que bé que esteim aquí,quina sort que tenim de ser-hi". Trobar-nos dins aquella gran Basílica amb quasi 9000 persones, va ser una experiència forta d'Església i també de la internacionalitat del Moviment. Et trobaves amb persones de totes les races i cultures, era increïble, impressionant el silenci, l'atenció i el clima de pregària que s'hi respirava. La música estava molt cuidada, una gran coral animava l'assemblea i ens feia vibrar vivament...

Tot el treball estava relacionat amb la paràbola del Fill Pròdig, baix el lema «Reconciliació, signe d'amor». Cada dia es centrava en un aspecte: llibertat, dissipació, penediment, misericòrdia i festa, per acabar amb la Celebració de Clausura el dissabte, dia 21 de juliol. Van ésser dies intensos, però que ens van passar ràpidament. A

les 8:30 es començava puntualment el dia amb una pregària i meditació a càrrec de l'Arquebisbe Tolentino. Després conferències, testimonis... El capvespre teníem cada dia una activitat diferent a partir de les 15:15 h.: Exposició de les Súper-regions, presentació de Fàtima, peregrinació pel Camí dels Pastorets (Valinhos), i Musical «En Camino». A les 17:30 Eucaristia, i després de sopar i segons el programa del dia, rosari i processó del Santuari, grups mixtes, vetlla de pregària i ja el divendres, nit de festa.

Vam poder seguir sense problemes totes les dinàmiques i activitats, també les conferències, pregàries i eucaristies, gràcies a la guia litúrgica i a la traducció simultània que podíem escoltar amb els audífons. De tot en guardam un polit record,

especialment del dijous matí, de la sentada davall les «sombilles» de la multitud de parelles a la gran explanada del Santuari i també de la vetlla de pregària al vespre. Només ens queda donar gràcies a Déu per aquesta preciosa experiència que vam viure i dir-vos que NO US PERDEU LA PRÒXIMA TROBADA INTERNACIONAL, segur que no quedareu decepcionats.

Encara ressona en les nostres orelles l'himne de la Trobada:

Por amor, con amor, en amor,
...caminar / celebrar / festejar / retornar

Por amor dos vidas se encontraron
Tantos sueños, deseos de unión
Tu don de vida nueva compartieron
En el matrimonio para ser comunión.

Títol: La cabaña
Any: 2017
Durada: 132 min.
País: Estats Units
Director: Stuart Hartzeldine
Guió: John Fusco, Andrew Lanham. Basada en la novel·la de

rança. Mack Philips és un pare de família que viu una vida feliç juntament amb la seva dona i els seus tres fills. Però tot canvia quan en una excursió familiar la seva filla petita és segrestada i assassinada mentre ell intentava ajudar els seus altres dos fills al llac. El cos no apareix mai i Mack cau en una profunda depressió que el porta a qüestionar-se la seva fe, afectant també els qui l'envolten. Un dia rep una enigmàtica carta, firmada pel "Papa", que el convida a la cabana del bosc on van trobar la roba ensangonada de la seva filla i on es va "estancar" la seva vida. Allà coneixerà les tres persones de la Trinitat, que volen guarir les seves ferides i recuperar la seva amistat.

W. Paul Young

Música: Declan Quinn

Fotografia: Don Burgess

Repartiment: Sam Worthington, Octavia Spencer, Tim McGraw, Radha Mitchell, Graham Greene.

Sinopsi: La pel·lícula narra la història d'una tragèdia familiar, però és alhora una història de superació, fe i espe-

AGRAÏMENTS

Aquesta revista ha estat possible gràcies a la col·laboració de moltes persones, que amb una notícia, experiència o vivències han participat per fer el que ara teniu a les vostres mans.

Gràcies al senyor bisbe, per la seva experiència i el seu testimoni com un caminant més cap a l'ermita de Fàtima.

A en Tolo i na Juana pel seu comentari sobre l'excursió de final de curs, per la molt apreciada disponibilitat i ajuda en enviar fotos, articles o el que calgui.

A en José i na Teresa per explicar la seva experiència a la trobada internacional de Fàtima, a Portugal.

A na Vicky i en Carlos per la seva visió de com va ser la trobada d'inici de curs a la Salle i què s'hi va fer.

A en Diego i na Teresa pel seu comentari i experiència viscuda a la trobada de responsables d'inici de curs 2018-19.

Al grup des Castell 2 per la seva experiència com a participants de la trobada de nous equips a Salomó (Mas Boronat).

A na Sus i n'Esteve, participants de la trobada al Mas Boronat però dins els grups de nou impuls per la seva visió i experiència.

Als equips Ciutadella-14 i C- 8 per compartir les seves alegries i festes amb trobades durant l'estiu.

I finalment a en Joan Febrer, per la seva disponibilitat a l'hora de corregir i suggerir escriptures correctes.

Us convidam a tots a compartir les vostres experiències de trobades, sortides, recessos o el que vulgueu, i fer-les arribar als vostres responsables de sector.

GRACIES DE TOT COR A TOTHOM!!!

**US DESITJAM UNES BONES FESTES
DE NADAL PLENES DE PAU I AMOR.**